

[Statsministeren.]

Fanny Jensen naturligvis ikke er optaget i Ministeriet som en kvindelig Pynt, men som en ligestillet Kollega, der foruden at blive konsulteret paa de særlige Omraader, der er nævnt, tillige deltager i alle Ministeriets Raadslagninger og Beslutninger.

I Anledning af Udvidelsen af Ministerens Antal har man talt og skrevet om „de nye Kontorer“, som om det drejede sig om „en Masseudvidelse af Centraladministrationen og dens Personaler“. Men noget saadant foreligger jo aldeles ikke.

Ministeriet for særlige Anliggender er som nævnt nedlagt og de tilbageværende Forretninger overført til Socialministeriet.

Delingen af Arbejds- og Socialministeriet medfører ingen nye Ansættelser, og Beskæftigelsescentralens Kontorer bliver samtidig almindelige Kontorer under Arbejdsministeriet.

Udskillelsen af Fiskeridirektoratet og de derunder hørende Forretninger til et særligt Fiskeriministerium medfører ikke nye Stillingers Oprettelse.

Det nye Ministerium for Byggeri og Boligvæsen har faaet et Forretningsomraade sammensat fra Indenrigsministeriet, Handelsministeriet og Landbrugsministeriet. Departementet tænkes delt i 4 Kontorer, men til Gengæld nedlægges der 3 Kontorer andetsteds. Det nye Ministeriums Opbygning vil jo i øvrigt blive fastsat ved Lov, hvorom Forslag, saa vidt jeg ved, vil blive forelagt for Rigsdagen i Dag. Boligministeriets Personale vil blive overført fra andre Ministerier og Institutioner.

Oprettelsen af et Ministerudvalg for Økonomi og Forsyning under Minister Buhls Ledelse medfører, at Regeringens Beskæftigelsesudvalg under Statsministeriet og Beskæftigelsesraadet samt hele det dertil knyttede Generalsekretariat nedlægges.

Den fornødne Sekretariatshjælp for de to Ministre uden Portefeuille er blevet stillet til Raadighed af Ministeriernes Personale.

Alt i alt skønnes de skete Omlægninger i Ministeriernes Forretningsomraade ikke at ville medføre øgede Lønningsudgifter af Betydning.

Maa jeg dernæst sige nogle Ord om de Angreb, der har været rettet dels i Anledning af det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Udnævnelse til Medlem af Ministeriet og dels paa den højtærede Udenrigsminister. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Udnævnelse foranledigede endog det konservative Partis Bestyrelse til at bebude et

Forslag til Beslutning her i Tinget. Ansvar for Udnævnelsen er naturligvis mit, og baade mit Parti og jeg beklager, at de politiske Forhold har medført, at det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen ikke længere er Medlem af Ministeriet.

Jeg ønsker fra denne Talerstol at gentage, hvad jeg før har sagt offentligt, at jeg *ikke* kan erkende, at noget af det, der er fremført, skulde diskvalificere det ærede Medlem som Minister.

Det er efter min Mening helt urimeligt at anføre, at den parlamentariske Kommission endnu ikke er færdig, og at det derfor endnu er usikkert, om der ikke vil blive rejst Anklage for Rigsretten. Dette Argument er efter min Mening uholdbart. Forholdet er jo nemlig det, at der *ikke* er kommet noget nyt frem om det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Forhold i denne Sag siden den Beretning, som blev afgivet af den første Kommission i Efteraaret 1945. Siden da er der altsaa gaaet over 2 Aar. I Løbet af denne Tid har den nye Kommission ikke en eneste Gang fundet Anledning til at indkalde det ærede Medlem til yderligere Forklaringer, og der er vist ikke mange, der tror, at det fortsatte Arbejde i en ny Kommission vil bringe særlige Nyheder frem, som angaar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen. Men hvis det alligevel skulde ske, er det da en Selvfølge, at Kommissionens Arbejde vilde komme til at foregaa ganske uhindret af denne Udnævnelse. Kommissionen vilde naturligvis have Adgang til at afhøre alle Ministre lige saa vel som Rigsdagsmænd eller andre. Der er derfor intet Hold i dette Argument. Navnlig synes jeg — det ønsker jeg at sige ganske aabent —, at Venstres Presse skulde have været noget mere tilbageholdende i sin Opræden, naar man ved, at Venstre i 1909 lod Hr. J. C. Christensen udnævne til Forsvarsminister paa et Tidspunkt, hvor der var rejst Krav i Folketinget om Rigsret, og hvor man ogsaa var temmelig klar over, at der vilde være et Flertal derfor. Noget lignende er *ikke* tilkendegivet i dette Tilfælde fra nogen betydende Side i de 2 Aar, der er gaaet siden den første Betænkningss Afgivelse. Man har haft det Indtryk, at Betænkningerne vilde blive taget til Efterretning. Ja, der er ogsaa offentligt fremsat Udtalelser, der bestyrkede denne Opfattelse. Jeg nævner saaledes en Artikel i det konservative Folkepartis Hovedorgan her i Byen, „Nationaltidende“, den 20. August i Aar. I den tospaltede Overskrift staar bl. a.: „Ikke megen Udsigt til Rigsretsanklage mod nogen“. Dette uddybes i Artiklens sidste Halvdel, og Slutningsordene lyder: